

Kapitola sedmnáctá

UMÍSTĚNÍ PLANETY NULA, LIDSKÝCH TVORŮ A LIDSTVA VE VZTAHU SE VŠÍM OSTATNÍM

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 418 – 431, 17. kapitola.

Dne 26.března 1988 ve 4:20 bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Když se vezme v úvahu podivnost, neobvyklost a skutečná nemožnost života lidských tvorů, lidstva a existence planety Nula, otázkou je, jak se hodí ke všemu ostatnímu v multivesmíru Stvoření ?

Víte nyní, že tím pravým principem, jak je zjeven a mnohokrát se opakuje v této i jiných knihách Nového zjevení, je hodnocení pozice a umístění všech a všeho v hierarchii duchovní organizace stvoření Pána Ježíše Krista podle postavení, postoje a vztahu vůči Pánu Ježíši Kristu a Jeho/Jejím duchovním principům. Tento princip určuje nejen pozici všech sentientních entit a lidských tvorů, ale také jejich příslušná prostředí, planety, solární systémy, galaxie a vesmíry, která obývají v jakémkoli daném okamžiku.

Jak si vzpomínáte, jsoucno a bytí, jakožto i jakost a pozici multivesmíru se všemi jeho vesmíry, galaxiemi, slunečními soustavami a planetami, určuje sentientní mysl a její kvalita a obsah. Vzhledem k této skutečnosti, otázkou je, jakou pozici, jaký postoj a vztah mají lidští tvorové a lidstvo vůči Pánu Ježíši Kristu a Jeho/Jejím duchovním principům ? Odpověď na tuto otázku také určí, kde je umístěna planeta Nula v multiverzálním systému.

Tím, že lidský život je velice neobvyklý, podivný a nemožný fenomén, musí být i lidský postoj, pozice a vztah vůči Pánu Ježíši Kristu a Jeho/Jejím duchovním principům neobyčejnými, podivnými a nemožnými. Jak si vzpomínáte, nikde jinde ve Stvoření neexistuje taková situace. Jak jste si vědomi z tohoto Nového zjevení, sestává obsah lidského života ze samých rozporů, zkreslenin, nejistot, falzifikací a zprzněností všeho druhu. Tento obsah určuje a definuje odpověď na výše uvedenou otázku.

Lidský postoj, pozice a vztah vůči Pánu Ježíši Kristu a Jeho/Jejím duchovním principům a zákonům jsou plny rozporů, překroucenin, nejistot, pochyb, odmítnutí, popření, falšování a zprzněností. Lidstvo je rozděleno nesmiřitelně na mnohé různé rasy, každá rasa pak má své vlastní rozporné pojetí Stvořitele či Pána Ježíše Krista. Jen se podívejte na svou planetu. Její populace má číslo s deseti číslicemi. Z tohoto čísla obrovská většina nevyznává ani neuctívá Pána Ježíše Krista. Na místo toho slouží odlišným „bohům“, jako jsou na příklad Buddha, Krišna, Allah, Jehova, Manitou atd. Každý z těchto „bohů“ je pojímán různě a vyžaduje odlišný druh bohoslužby. Zbytek lidstva sám sebe nazývá buď křesťany, či agnostiky, ateisty neboli nevěřícími. Úplná neadekvátnost křesťanského pojímání Přirozenosti Pána Ježíše Krista byla již vysvětlena ve třetí kapitole této knihy.

Tak tedy kolik lidských tvorů na vaší planetě vskutku má náležitý postoj, pravé postavení a náležitý vztah vůči Pánu Ježíši Kristu ? Jak víte, toto je určeno tím, že budete mít náležité poznání, chápání a pojetí o Jeho/Její pravé Přirozenosti dříve, než se ustanoví vůči Němu/Ní náležitý postoj, vhodná pozice a náležitý vztah. Číslo lidských tvorů na vaší planetě, majících takový poměr, ztěžuje převyšuje tři číslice. Z kvantitativního stanoviska je tato číslice jako nic, ve srovnání s tou druhou číslicí. Na štěstí, při oceňování jakéhokoliv duchovního stavu má větší váhu kvalita než kvantita.

Máte však rozumět, že kumulativní suma všech negativních kvalit, existujících na vaší planetě s ohledem na tuto otázku, pohlcuje veškerou planetu Nula, zaplavuje úplně její atmosféru negativními, nevhodnými a nepříjemnými myšlenkami, city, způsoby chování, postoji a vztahy, následkem čehož dokáže otrávit a nakazit všechny a všechno. Majíc tak nepříznivou atmosféru, nemůže planeta Nula být umístěna v žádné ze známých dimenzí v multivesmíru Stvoření. Ale také nemůže být přesně uložena uprostřed známých oblastí zóny vymístění.

Je-li lidský život jakýmsi neobyčejným, podivným, nemožným, zkaženým a zvráceným fenoménem, pak je logické usoudit, že pozice jeho prostředí, tj. jeho planeta, bude také neobvyklou, podivnou, nemožnou a v nesouladu s ostatním Stvořením a zónou vymístění.

Nově zjevenou informací o vaší planetě je oznámení, že nezaujímá ani žádnou známou pozici v rámci zóny vymístění. Do této chvíle bylo vám dovoleno si myslet, že vaše planeta se nacházela v samé zóně vymístění. Ale – jak bylo uvedeno již v první kapitole této knihy - být v zóně vymístění znamená nacházet se v postavení minusovém. Pozice minus je úplně negativní. Žádná pozitivnost se nemůže předpokládat ve sféře jeho vlivu.

Naproti tomu má planeta Nula prozatím něco z pozitivních elementů za účelem porovnávání a zobrazování života jak pozitivního, tak i negativního stavu. Avšak tím, že planeta Nula je převážně negativní povahy, má blíže k zóně vymístění než k jakékoliv jiné pozici v multivesmíru Stvoření. Tot' důvod, proč bylo dovoleno, ba dokonce i nutné, abyste mysleli, že planeta Nula se nacházela v říši samé zóny vymístění. Pro všechny praktické účely, podle toho v jaké proporcii je dobro vůči zlu i v důsledku toho, že její obyvatelstvo žije převážně ve zlu a nepravdě, nevadí, bude-li planeta Nula viděna jako nacházející se v zóně vymístění. Nicméně docela tam ještě není. Pak je na místě otázka, kde přesně je umístěna planeta Nula vzhledem ve všemu jinému ve Stvoření i zóně vymístění ? Odpověď na tuto otázku nebude snadno pochopitelná.

Jak si pamatujete, přestěhovali pseudotvůrci planetu Zemi z její původní pozice v nějaké jiné galaxii a sluneční soustavě přes tak zvanou osmou dimenzi do přítomného postavení. Její současnou pozici a její souřadnice naplánovali pseudotvůrci velmi pečlivě, aby učinili nemožné - lidský život - možným.

Jak víte, možnost lidského života ve vsí jeho manifestaci vyžadovala speciální druh podmínek, jaké nikdy v žádném čase ani nikde předtím neexistovaly. Říkat, že pseudotvůrci přestěhovali veškerou fyzickou planetu z jedné dimenze do nějaké jiné neobvyklé pozice, neodráží přesně skutečnost toho procesu.

Co bude velmi nesnadné pro vás pochopit, jak se tak usilovně snažíte ze vsí síly najít vhodná slova v angličtině či jakékoliv jiné řeči pro vyjádření toho, co se vám sděluje,

je to, že každá planeta, sluneční soustava, galaxie a vesmír mají svou vlastní ryzí fyzickou kompaktnost v nějakém prostoru, čase a nějaké dimenzi. Tato opravdová prostoro – časová - dimenzionální kompaktnost vytváří četné vlastní obrazy a repliky, které se nacházejí v témž prostoru, někdy i v témž čase, ale v jiné dimenzi, a velmi často také v jiném čase. Každý obraz a každá replika příslušné původní planety je obydlena tímž typem sentientních entit, avšak ne svými dvojníky či souputníky. Jsou všichni stejnými sentientními formami, ale ne nutně ve smyslu, že by byla jedna přesnou kopií druhé. Nemožno ku příkladu říci, že každý obraz a každá replika původní planety má svého vlastního Petra s přesně stejnou podobou Petra z původní planety. Existuje určitá zřejmá podobnost, ale ta nemá povahu opakování, jelikož ve Stvoření Pána Ježíše Krista není nic opakovatelného. Navíc není obraz či replika pravé původní planety tatáž jak její originál. Jsou tu vždy rozdíly. Originál nelze ničím nahradit.

V případě původní a pravé planety Země jeden z jejích obrazů, ten nejzevnější a nejvzdálenější od svého originálu - a tudíž nejméně odrážející původní strukturu svého originálu – byl oddělen ze své pozice a svého originálu. Po oddělení jej pseudotvůrci přestěhovali do přítomné pozice a učinili jej planetou Nula. Teď zde se zjevuje další důvod, proč se vaše planeta jmenuje Nula.

Mimo toho, co bylo zjeveno v první kapitole (a pokud si vzpomínáte, bylo tam naznačeno, že o této věci bude více zjeveno později), postavení nulové ukázalo, že vaše planeta postrádá jakoukoliv realitu, jsouc oddělená od svého originálu, také že nemá svůj vlastní odraz, obraz, ani vlastní repliku. Na místo toho je zcela a úplně sama bez jakéhokoliv přímého spojení s čímkoliv jinde a zvláště pak ne se zdrojem, který odráží. Jinými slovy, má nulové množství svých vlastních obrazů a odrazů z důvodů, že není sama originálem. Pouze původní planeta sama je svou povahou schopna dávat zrod vlastním obrazům, odrazům a replikám. Obraz, reflexe a kopie nemohou produkovat vlastní sekundární obraz, odraz a repliku.

Cestování pozpátku v čase, které podnikli pseudotvůrci k původní planetě Zemi, bylo podniknuto za tím účelem, aby se našel vhodný nejvzdálenější obraz planety, jaká by nebyla ještě zabydlena sentientními entitami. Důvod k tomu, proč vybrali planetu Zemi, byl především v tom, že byli to oni, co obsadili její originální jádro, a za druhé proto, že planeta Země se v té době nacházela v nejzevnějším stupni přírodního multivesmíru Stvoření.

Jak víte, jenom v nejzevnějším stupni Stvoření je možné a vhodné experimentování s negativním stavem. Žádné jiné postavení nemůže vést k aktivaci negativního stavu. Ale zajisté nebylo dostatečné aktivovat samotný negativní stav. Účelem bylo produkovat životní formy principů negativního stavu a postavit je do přiměřeného prostředí s tím, aby se mohly zobrazit a demonstrovat všechny důsledky, následky a výsledky „života“ produkovaného takovými nepříznivými prostředky.

Nyní je třeba říci, že jedinými podmínkami, v jakých se takový „život“ mohl ujmout, byly podmínky nejzevnějšího a nejvzdálenějšího obrazu, odrazu kopií planety, která zaujímala tu nejzevnější pozici v přírodním či zevním stupni Stvoření. Takže máte zde mnohonásobnou zevnějšnost: Odehrává se to v zevním stupni Stvoření - toť první externalizace ! V rámci toho vnějšího vesmíru děje se to v Galaxii, která se nachází v nejzevnějším postavení toho nejzevnějšího vesmíru - třetí externalizace ! V rámci té Galaxie, děje se to ve Sluneční soustavě, která zabírá nejzevnější pozici té Galaxie - čtvrtá externalizace ! Uvnitř toho solárního systému děje se to na planetě, která reprezentuje to nejzevnější všech zevnějšností - toť pátá externalizace ! A konečně, životní formy nově zfabrikované z elementů negativního stavu jsou umístěny na

nejvenkovnější, nejvzdálenější a nejzevnější repliku, obraz či odraz nejzevnější planety - což jest šestou externalizací ! (Ve skutečnosti se vztahuje tajemství čísla šest k apokalyptickému číslu dravce - 666. Toť pravý význam tohoto čísla v duchovním smyslu.)

Avšak dokud tento zvláštní obraz má spojení se svým původním pramenem - originální planetou, má životní styl nově produkováných životních forem - lidských tvorů - malou šanci zachytit se způsobem plánovaným pseudotvůrci. Spojení s původním zdrojem, který má veškeré informace a znalosti o všech a všem, nemůže úspěšně produkovat ignoraci a nevědomé duševní pochody, které by vedly k plánovanému důkazu o možnosti života odvozeného z jiného pramene než z pozitivního stavu Pána Ježíše Krista. Proto bylo nutné odstranit tento částečný obraz či odraz či tuto repliku od vlastního zdroje a umístit ji někde jinde v podmínkách totální izolace a separace od každého a ode všeho. Ale přitom účel její separace vyžadoval současně, aby její umístění bylo v takové pozici, jež by byla jednosměrně přístupná každému a všemu odjinud způsobem nevnímatelným pro lidské tvory (z pozice jejich vědomého uvědomění).

Důvod, proč je to jednosměrný přístup, je ten, že tento je přístupem pouze NA planetu Nula, nikoliv z planety Nula. Planeta Nula a lidští tvorové na ní jsou umístěni na tak podivném místě a do tak divných podmínek, že nemají žádný přímý zkušenostní přístup k nikomu či nikam a nikdy vně své vlastní planety a jejího bezprostředního sousedství a sluneční soustavy a též mimo svou vlastní dobu. Avšak každý jiný odevšad a odjindy může mít přístup na planetu Nula dvojnásob, velmi specifickým a zvláštním způsobem: 1. Projekcí svých myšlenek, idejí, pojmů, pocitů, tužeb, přání, chtění atd. do lidské mysli; a 2. Inkarnací na planetě Nula ustanoveným, neobyčejným, nepřírodným, abnormálním, nezdravým a nemožným (umožněným) procesem takzvaného fyzického narození (jedné z nejnejpříjemnějších zkušeností, jakou si jen lze zvolit).

Přímé objevení se lidí z jiných oblastí multivesmíru a ze zóny vymístění v jejich původní a pravé formě není na planetě Nula možné, protože by nemohli přežít v jejích neobvyklých podmínkách a v její neobyčejné pozici. Mohou tak činit jenom ve snech, během plenárního stavu hypnotického transu a ve viděních mysli. Naproti tomu lidským tvorům není dovoleno vystoupit mimo svou sféru vlivu, jež je omezena a ohraničena pobytem na jejich planetě.

Kvůli této situaci nemůže planeta Nula být uložena nikde ve známém prostoru a čase multivesmíru a zóny vymístění. Kdyby to tak bylo, pak by měla přístup jak k jiným oblastem multivesmíru, tak i k jiným oblastem zóny vymístění. Každá z těchto situací by znemožňovala zobrazování, exemplifikaci a manifestování důsledků, následků a výsledků negativního stavu.

V prvním případě spojení by bylo s pozitivním stavem a ten by anuloval každý takový účinek. V druhém případě by spojení bylo s negativním stavem, který by blokoval schopnost udržovat se ve stavu ignorace a nevědomých duševních pochodů. V posledním případě by lidští tvorové okamžitě rozeznali zdroj svých problémů, stavů a podmínek. Jsouce rebelantské povahy (tak přece byli zfabrikováni), hned by se vzbouřili proti svému zfabrikování a odmítli by podřizovat se původnímu plánu. V takovém případě, celá záležitost s odpovědí na otázku života, původně vytvořenou negativním stavem, by se nikdy nemohla vyřešit ani zodpovědět. Veškeré Stvoření by postrádalo důležité poznání. Konsekvence nedostatku takové znalosti by byly nevypočitatelné.

Tak kde je tedy planeta Nula situována či umístěna ? Jaké jsou její souřadnice ?

Řečeno paradoxně, pozice planety Nula je pozicí nulovou. Dá se říci, že není v žádné dimenzi, ani v žádné oblasti zóny vymístění, nýbrž je relativní vůči jim všem, aniž by měla přímou spojitost s jakoukoliv z nich.

Toto je velmi těžké vysvětlit. Je v multivesmíru stav, který není stavem, a je místo, které není místem, čas, který není časem. Ale to není limbem, které se nachází dokonce i mimo tento stav ne-stavu. Můžete jej pojímat jako stav, existující mezi limbem a vším ostatním v nejtěsnější blízkosti zóny vymístění. Může odrážet všechny stavy, podmínky a místa, ale ne jako jejich původní kopie či duplikáty. Jeho nedimenzionální podmínky a prostorovo - časový uzel přijímají vše v naprosto zvráceném tvaru. Tak již díky své pravé povaze všechny vjemy obyvatel planety Nula nikdy nejsou v souladu se žádnou skutečností čehokoliv, včetně „reality“ pekel.

Podivnost těchto okolností je dále komplikována faktem, že vinou již samé své povahy jsou lidští tvorové a jejich planeta vždycky na zvráceném konci příjmu. To znamená, že všechny myšlenky, pocity, představy, pojmy, tvůrčí snahy, chování, postoje či co všechno tam v lidském životě nemají a všechny podmínky, stavy a procesy jejich planety nikdy nejsou originální, produkované jejich vlastní myslí či podmínkami jejich planety nezávisle na nikom a na ničem jiném. Na místo toho jsou všichni bez výjimek a výhrad pod vlivem někoho či něčeho mimo sféry jejich pozice.

Jak tak tyto duchovní, duševní i fyzické procesy, jakožto i procesy ze zóny vymístění přicházejí do lidské sféry, musí projít přes určité dimenzionální blokády a uzly, které jsou vlastní povaze jejich pozice a které úplně překroutí původní verzi poslaného - ať je to cokoliv.

Jeden z důvodů, proč pseudotvůrci umístili planetu Nula v nulovém postavení a v jejím podivném stavu, byl ten, že již samou svou povahou ta pozice není s to odrážet či přijímat něco ze svého původního stavu, obsahu a ze své originální formy. Všechno zkomolí. To jim zajistilo, že lidští tvorové nikdy nebudou schopni poznat nebo náležitě pochopit, co je pravda o jejich situaci a vlastně co je pravda o čemkoliv.

Nyní se za těchto podmínek může nejlépe odehrát zobrazení, ukázání a projevení se důsledků, následků a výsledků aktivovaného negativního stavu. Lidský život spolu se svou planetou se k tomuto účelu hodí způsobem co nejživějším a sloužícím co největšímu poučení. Žádný jiný stav mimo lidský život není tak vhodný pro tento proces jako je lidský život. Konec konců byl zfabrikován přesně za tímto účelem.

Avšak speciální podmínky lidského života také vyžadovaly velmi speciální kosmické postavení. Jelikož v lidském životě neexistuje nic originálního, lidští tvorové nemohli být umístěni na planetě originálního stavu. Pouze v tom nejvzdálenějším stavu odrazu skutečné planety se takový život mohl uchytit.

Dívaje se na lidský život a planetu Nula z tohoto nadhledu, dvě věci se stávají zřejmými: Za prvé: Fyzický svět lidských tvorů a jejich život je pouze přechodným slabounkým příspěvkem zvrácené představy někoho jiného za tím účelem, aby se prokázalo, že život může povstat z ne-duchovního pramene; za druhé: přirozenost lidského života vyžaduje úplnou závislost vlivu ze strany někoho a něčeho jiného. V tomto případě je to primárně mrtvý život negativního stavu, který nasycuje pohnutkami lidský život. Oba tyto body svědčí o tom, že skutečnost lidského života je téměř nijaká a iluzorní, postrádající jakýkoliv základ a trvanlivost.

Ale aby se v lidských tvorech vyvolalo jakési zdání skutečnosti jejich jsoucna a bytí, bylo nutno odpojit je od jakékoliv uvědomělosti ohledně jejich pravého stavu, místa a původu. Takže lidští tvorové nemají jiný pocit, než že jsou nezávislími a svobodnými tvory a že jejich myšlenky, city, pojmy, představy, chování, postoje, snahy a co všechno tam mají, je jejich produkce - vytvořené jejich vlastní myslí mozku. Pouze tento druh uspořádání umožňuje docílení všeho, co se má docílit s lidským životem. Jakékoli úsilí musí být v každém ohledu založeno na uvědomění sentientní mysli, že je to její vlastní nezávislá produkce a že nejde o zevnější sílu, užívající sentientní entitu v úloze média či nástroje pro to usilování.

Není to shoda okolností, že Pán Ježíš Kristus se měl vtělit na planetě Nula do lidského života. Především, jak bylo uvedeno dříve, dal Mu/Jí lidské tělo, vytvořené z elementů negativního stavu a pomocí prostředků, které Mu/Jí umožnily vstoupit do všech pekel. Avšak nejdůležitější je, že Ho/Ji to uvedlo do nemožné pozice, v níž mohl vnímat „realitu“, jak ji vnímají lidští tvorové. Z té pozice může Pán Ježíš Kristus zahájit proces konverze a změny způsobu vnímání lidských tvorů, až tito opustí planetu Nula. Ba ještě závažnější důvod je ten, že po získání zkušenosti s lidským životem a s jeho zkomoleným a zkomolujícím postavením mohl do něj implantovat odlišnou perspektivu, která nakonec přivede k možnosti ustanovit v lidech stav, vedoucí k poučení o všech skutečnostech o sobě a o negativním stavu bez překroucenin. V tomto ohledu se stalo to, že po fúzi fyzického těla Ježíše Krista v povšečnosti Absolutní přirozenosti Nejvyššího, stal se Pán Ježíš Kristus ve Své Nové přirozenosti pro lidské tvory jediným pojítkem k jakékoliv pravé realitě.

Takže - zatímco před tou dobou neexistovala pro lidské tvory žádná možnost přijímat či vnímat cokoli ve své pravé kondici, skutečném stavu, obsahu a charakteru, ale jen ve zfalšované, převrácené a zprzněné formě - budou lidští tvorové poprvé moci, po skončení tohoto procesu s Pánem Ježíšem Kristem, poznávat a chápat pravdu v jejím původním, doslovném stavu, za pravých okolností a s pravdivým obsahem pomocí a skrze Pána Ježíše Krista. Samozřejmě, k tomu může dojít - jako vždycky - jen jestliže to učiní ze své svobodné vůle a volby.

Zkomolené a překrucující podmínky lidského postavení a pozice jejich planety byly také důvodem, proč až dosud nemohla být skutečná, čistá duchovní pravda napsána ani zjevena v jiné řeči než jazykem souvztažností, symbolismu a reprezentací. Tento jazyk nemůže být zvrácen. Nejsouce si vědomi, že je tomu tak, nejsou lidští tvorové schopni překroutit vnitřní duchovní smysl skutečné pravdy. Nemají žádnou schopnost chápat nebi i jen vnímat tuto pravdu. Avšak Nová přirozenost Pána Ježíše Krista činí toto vnímání, chápání a aplikaci možnými.

Z tohoto důvodu k plnosti Nového zjevení o těchto důležitých věcech - jak odhaleno v této knize - nemohlo dojít, pokud nebyl dokončen proces fúze a hybridizace, popsany v druhé kapitole i jinde na stránkách této knihy.

Vše, co bylo zjeveno do té doby, bylo buď znetvořeno, nebo podáváno v pouhém symbolismu a souvztažnostech tak, aby to nebylo zpitvořeno. Takto by se mohl znetvořit jen jeho doslovný význam. A protože doslovný význam nemá žádný význam, ani jeho znetvoření nemá žádný význam. Toto je důvod, proč zjevení, jež přišlo skrze Swedenborga, obsahovalo ještě značné zkreslení a proč první dávka Nového zjevení, obsažená v jiných devíti knihách tohoto zprostředkovatele, nemohla být ukončena či plně vysvětlena. Avšak po té, co se ustanovilo pojítko mezi pravou realitou a lidským životem díky tomuto činu Pána Ježíše Krista, mohlo se toto současné zjevení v plnosti poskytnout. Musí se zde vzít v úvahu, že toto pojítko nefunguje tak moc u lidí, dokud

ještě žijí na planetě Nula. Prozatím není toho hodně, co se může dělat vzhledem k této situaci planety Nula.

Než toto pojitko bylo ustanoveno, bylo lidské chování po jejich příchodu do mezisvětů duchů prapodivné. Co si myslíte, jak se lidé chovají dokonce ještě i teď? Než aby se porozhlédli a snažili se naslouchat a něčemu se učit, první věcí, co činí, je to, že se snaží zavést svůj vlastní životní styl ve víře, že jsou nadřazeni všem ostatním a že jejich náboženství či jakýkoliv systém víry je jedinou přijatelnou pravdou. Proto okamžitě usilují, aby každého, koho potkají, obrátili na víru podle jejich vlastního systému. Naneštěstí ve své fanatičnosti týkající se jejich systému víry, ve své chvástivé lidské drzosti a nesnášenlivosti se snaží násilně vnucovat sebe a svůj systém víry všem jiným, připravující je o jakoukoliv svobodu výběru. Toto je zvláště pravdou o Mormonech, Svědcích Jehovových a o tak zvaných nově narozených křesťanech. Tento typ chování je typicky lidským. Žádné jiné sentientní entity nemají podobné sklony. Ve skutečnosti chovat se takto je pro všechny, kromě lidských tvorů, úděsným a šokujícím činem.

Protože scházelo výše zmíněné pojitko, toto chování bylo povoleno a snášelo se po dlouhou dobu a lidským tvorům bylo dovoleno v intermediálním světě duchů tvořit si společnosti, stavy a organizace v souladu s preferovaným způsobem života a náboženství, kdy věří, že se nacházejí v nebi. Tato situace pokračovala téměř dva tisíce let vašeho času. Avšak nedávno byla úplně zrušena a déle se již netoleruje.

Ve chvíli, kdy lidští tvorové vstoupí do tohoto světa, jsou seznámeni s realitou své situace a Pán Ježíš Kristus se jim osobně zjeví a dá jim příležitost zkušenostně poznat pravdu v jejím původním, nezvráceném stavu a obsahu.

Díky tomuto osobnímu prožitku mají lidští tvorové možnost jasně vidět, co si mají vybrat. Proto již není třeba, aby se shromažďovali do společností a organizací sobě podobných, ale na místo toho jsou posláni do Nové školy za účelem strukturální změny, znovupoučení a přetváření, anebo se připojí k podobně lidským tvorům v nějakých pekelných oblastech.

Při posuzování lidských tvorů a jejich pozice musíte si být vědomi jejich značně křehkého, nestálého a nevěrného rozpoložení. Tím, že se nachází na straně příjmu, jsou lidští tvorové nesmírně zranitelní všemožnými duchovními, duševními a fyzickými nákazami, chorobami, nemocemi, komplikacemi a procesy stárnutí. Jak si vzpomínáte, byli tak sestrojeni ve všech ohledech, aby přirozeně inklinovali směrem k negativnímu stavu raději, než aby se snažili být pozitivními v souladu se strukturou a dynamikou pozitivního stavu. Jejich náklonnost být zlými, vychytralými, podvodnými, úplně sobeckými, sebestřednými, nezralými, jednostrannými, rigidními, nepřizpůsobitelnými a návykovými je geneticky zakořeněná či zakódována do všech aspektů jejich ducha, duše i těla.

Tato kondice činí obtížným, aby mohli vnímat, chápat, přivlastnit si a udržet vpravdě pozitivní a duchovní životní styl, jaký vyžaduje otevřenost, flexibilitu, pokoru, poctivost, slušnost, skromnost, nevinnost, pravdivost, nesobeckost, láskyplnost a měnitelnost.

Ve svém zevním, fyzickém zjevu lidští tvorové nejvíce připomínají známé sentientní entity v tom, že také chodí na dvou nohách, mají dvě ruce, dvě oči, dvě uši atd. Avšak tato podobnost končí tímto zevním zjevem. A ačkoliv ve svém těle mají podobné orgány jako mnohé sentientní entity, umístění těchto orgánů, jakožto i jejich strukturální

kompozice a funkce se velice liší. Toto je zvláště pravda, co se týká struktury a funkce lidského mozku, nervového systému a sexuálních orgánů. Struktura a funkce jejich mozku a celé nervové soustavy byly zcela pozměněny a „převinuty“ takovým způsobem, aby to lidským tvorům znemožňovalo sensoricky vnímat realitu tak, jaká ve skutečnosti je. Tato změna struktury byla nutným krokem, aby se umožnilo lidským tvorům přežít na planetě Nula, jež je uložena v nejizolovanějším, nejseparovanějším a nejneobyčejnějším místě navenek od multivesmíru, zóny vymístění a limba.

Udržovat jakoukoliv formu života v takových kosmických podmínkách je nesmírně obtížným úkolem. Toť příčina, proč je lidské tělo tak snadno všemožně zranitelné a rychle se opotřebuje. Jak jste si vědomi, průměrná životní doba toho těla není víc než 75 let. I když zásluhou lékařské vědy se situace poněkud zlepšila, žijí lidští tvorové zřídka déle než 95 let.

Porovnáme-li tento život co do svého trvání s životy jiných pokolení v multivesmíru, pak se při tom srovnání zdá, že díky své krátkosti jakoby vůbec neexistoval. Kdyby lidští tvorové nebyli geneticky naprogramováni plodit se tak intenzivně a s takovou frekvencí, vyhynul by jejich rod velmi rychle beze stopy.

V tomto ohledu byly lidské pohlavní orgány záměrně sestrojeny tak, aby lidští tvorové ve své většině mohli být velmi plodní a snadno oplodnitelní, aby se tak udržoval a podporoval jejich rod na živu. Mají velmi silný pud a potřebu mateřství a otcovství. Toto je účelně podmiňováno a znovuposilováno všemožnými náboženskými doktrínami a dogmaty i jinými sociálními požadavky, aby se tak zajistila nepřetržitá životnost lidské rasy.

Z pozice totální izolace a separace a vinou toho, že nikdo z nich nemá přístup k nikomu a k ničemu jinému v multivesmíru a v zóně vymístění, z toho, že jsou docela sami a bez zkušenosti přímého vztahu k jakékoliv jiné sentientní entitě, vypěstovali v sobě lidští tvorové komplex nadřazenosti a chvástavé arogance. Docela vážně připouštějí možnost, že jsou nadmíru jedinečnou, ba vůbec jedinou životní formou ve jsoucnu a bytí, a proto jsou drahocennými a vysoce hodnotnými a nikdo se s nimi nemůže srovnávat. Zároveň a protože nevidí ani nemohou prožívat žádné jiné podmínky pro vývoj sentientního života, považují lidský život v jeho tělesném projevu a v jeho zevním, venkovním složení a životním prostředí jako za jediné vhodné a vědecky možný.

Tak lidská věda ve většině případů neodvozuje život od nejzazšího duchovního pramene, ale z neobyčejné kombinace zevních kosmických částíček či směsice, jež čirou náhodou vyprodukovalo něco, co se nazývá životem.

Tím, že kromě svého vlastního života nic přímo nevědí o možnosti stavu, podmínek a procesů odlišného života, vyvinuli lidští tvorové neobyčejný postoj vůči svému životnímu typu. Zoufale lpí na tomto životě, jako by jejich fyzická smrt znamenala, že docela přestávají existovat.

Povaha, struktura a obsah lidského života tím, že je nemožným fenoménem, který byl umožněn prapodivnými kombinacemi a silami (při porovnávání se všemi jinými projevy a nositeli života), staví lidský život do pozice rakovinné, nakažlivé, nevyléčitelné a nebezpečné buňky, jež ve skutečnosti má tendenci pohltnout vše, co je vskutku živé. Je parazitem, žijícím na úkor svého hostitele, kterého požívá, a tím průběžně ničí i sám sebe. V pravém slova smyslu tohoto slova lidští tvorové nežijí, nýbrž pouze vegetují. Nemají žádnou představu o tom, jak vypadá opravdový život.

Aby se zobrazil typ života, jaký nevyšel z pozitivního stavu, tj. z Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích duchovních principů, bylo dovoleno, aby lidský život došel svého plodného dozrání. Poučení z tohoto je docela zřejmé. Není-li život doopravdy odvozen z Absolutního zdroje - Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích pravých duchovních principů, pak nemůže docílit žádného jiného stavu, žádné jiné formy ani jiného stylu, než jakým je ve skutečnosti lidský život.

V tom je cena lidského života, že zobrazuje, zpříkladňuje a poskytuje toto poučení. Žádná jiná hodnota se lidskému životu nemůže připisovat. Vždyť především - aby se znovu opakovalo - byl zfabrikován a bylo mu dovoleno, aby vešel do svého nemožného jsoucná a bytí přesně za tímto účelem ! Toť důvod, proč lidský život, lidstvo a planeta Nula jsou umístěny kosmicky, duchovně, duševně i fyzicky v tak nezvykle nemožných podmínkách. Ve skutečnosti - jak bylo již mnohokrát dříve uvedeno - v lidském životě není nic možné. Je ošklivou zrudností, tolerovanou jen za účelem cenného duchovního poučení.

A přece se Pán Ježíš Kristus neostýchal inkarnovat do lidského života, do nejhorších možných podmínek a dokonce inkorporoval lidské tělo - maso po jeho zbožštění do povšečnosti Jeho/Její Absolutní přirozenosti. Mimo toho, co již bylo zjeveno o této inkarnaci, budou zde zdůrazněny ještě dva důvody pro tento čin:

(1)

Spasení všech od vlivu negativního stavu (zvláště lidských tvorů a tvorů, zfabrikovaných v peklech) není možné ze žádného jiného postavení než z pozice, v jaké se nachází výplod samotného negativního stavu. Tento produkt musí zahrnovat všechny aspekty negativního stavu ve všech úrovních jeho manifestace. Jak víte, byli lidští tvorové zfabrikováni ze tří rozporných a nemožných elementů - znetvořených a zprzněných prvků pravého života, z přímých elementů mrtvého života a z několika zkombinovaných prvků rozličných druhů nesentientního života. Vytvořením této podivné životní formy mohly se projevit důsledky, následky a výsledky aktivovaného negativního stavu.

Spása veškerého stvoření z negativního stavu je možná jenom z konečných výsledků aktivit negativního stavu. Mínil se tím to, že aby se mohlo vstoupit do negativního stavu bez jeho zničení, bylo nutno, aby Pán Ježíš Kristus vstoupil do konečného produktu negativního stavu nejdříve, tam získal vhodné prostředky a pomocí těchto prostředků vstoupil do mrtvého života samého negativního stavu.

Žádné jiné životní formy mimo lidských tvorů by nebyly nejvhodnějšími prostředky pro vykonání tohoto cíle, neboť lidští tvorové jsou konečným produktem negativního stavu.

V jiném smyslu byla nutnost začít s lidským životem ve faktu, že kdyby byly k dispozici ke vstupu do negativního stavu jakékoliv jiné prostředky než lidští tvorové (a ty nebyly), pak by lidští tvorové byli vyloučeni z procesu konečné transformace a spásy z negativního stavu a lidského života. V takovém případě nebylo by možno eliminovat negativní stav, jelikož jeho konečný produkt - lidští tvorové - by dále a nepřetržitě plodili negativní stav v lidské formě, s lidským obsahem i podmínkami; anebo - kvůli ztrátě podpůrného systému, přicházejícího od jejich rodičů - pekel - by navěky zhynuli či přestali existovat. Takovýto výsledek by sám o sobě byl velmi negativní. Proto by skutečností takového vyznění negativní stav setrval ve svém mrtvém životě v nějaké jiné formě a podmínkách.

(2)

Zde přichází druhý důvod, proč Pán Ježíš Kristus vešel do negativního stavu cestou lidského života. Jak víte, Absolutní láska a Absolutní moudrost jsou inherentní v Jeho/Její Přirozenosti. Prostě řečeno: Absolutní láska je absolutně - a vše - obsažná. Nemůže ze své sféry vyloučit lidské tvory. Jinak by nebyla absolutní. Absolutní moudrost této Absolutní lásky požaduje, aby se milovalo v absolutním smyslu, přizpůsobeném úrovni a potřebám každého nositele jakéhokoliv života. Takže bylo by to porušením Přirozenosti Pána Ježíše Krista a všech Jeho/Jejích duchovních principů, kdyby pomínil lidské tvory a nechal je jejich vlastnímu sebezničujícímu údělu. Konec konců, prokazují lidští tvorové veškerému Stvoření a jeho multivesmíru neocenitelnou službu tím, čím právě jsou, a tak, jak jsou.

V tomto ohledu je na místě otázka, co se stane s lidskými tvory, lidstvem a s planetou Nula, až lidský typ života vyčerpá svou užitečnost, všechny duchovní poučky budou zvládnuty a negativní stav bude eliminován ?

Ta skutečnost, že lidští tvorové svým neobyčejným způsobem života poskytují neocenitelnou službu veškerému Stvoření, má spásnou kvalitu. Navíc - jak bylo dříve zjeveno - jakýkoliv život, včetně nemožného lidského života, obsahuje v sobě schopnost svobodně volit a měnit se. Tato schopnost je používána Pánem Ježíšem Kristem v procesu duchovní, duševní a fyzické transformace lidských tvorů, až opustí svou planetu a hmotné tělo, v němž je jejich život polapen.

Je třeba, abyste chápali, že lidský život je integrálně spojen s tím typem jejich hmotného těla a planetárních podmínek, v jakých žijí. Pouze v lidském životě a nikde jinde je tomu tak, že prostředí planety a hmotné tělo převážně ovládá způsob života. Lidský život závisí na těchto dvou zevních faktorech. Lidští tvorové mají velmi málo schopnosti myšlenkové kontroly a vědomé regulace svých tělesných funkcí a fyzického prostředí. To, co mají z té schopnosti myšlenkové kontroly je ve srovnání s jinými sentientními entitami, majícími schopnost plné kontroly, tak infinitesimálně malinké, že se s tím nedá počítat. Jejich chvástavě arogantní nárokování si nějaké lidské schopnosti kontrolovat myslí procesy a funkce jejich těl a jejich fyzického planetárního prostředí pomocí inženýrství, není ničím víc, jak drzým vychloubáním. Je tak nepatrného rozměru, že jim neposkytuje žádnou pravou schopnost kontroly. Nakonec vždy ještě podléhají pravidlům, řídícím jejich tělo a planetární fyzické prostředí. A ačkoliv několik vybraných jedinců dovede docílit relativně hodně v transu podobném stavu, jde pouze o ubohoučkou výjimku z tohoto pravidla.

Když tedy lidští tvorové opustí hmotná těla a planetární prostředí, zanechají za sebou tyto dva mohutné stimulatory a upravovače lidského života. Co berou se sebou na místo toho, je způsob lidského života, čili lidský životní styl. Ve skutečnosti však tím, že nejsou neustále znovuposilováni v modalitě lidského života svým hmotným tělem ani planetárním prostředím, není pro lidské tvory tak těžké vzdát se lidského životního stylu, než jak se to jeví na první pohled. Vše, co jim zbývá učinit, je vyjádřit své přání před Pánem Ježíšem Kristem, aby byli osvobozeni od svých neřestných, rigidních, zarputilých a arogantních návyků, které jsou vlastní jejich lidskému životu.

Jiným problémem s lidmi je ovšem to, že jejich život je specificky vázán pouze na určité podmínky. Nemohou bez těchto podmínek, reflektovaných v jejich hmotných tělech a v planetárním postavení, fungovat. Tak se stává, že po svém příchodu do mezisvětů duchů a po té, co jim bude vysvětleno vše o jejich stavu a situaci, nabídne se jim, aby si zvolili, zda podstoupí transformaci do pozitivních entit nebo do negativních. Oba druhy výběru vyžadují rozsáhlou práci vzhledem ke změně celé

struktury a funkce jejich mysli, aby se tak mohly pohodlně přizpůsobit nově zvolenému životu. Takže v obou případech po dokončení rozsáhlé duchovní, duševní, genetické a fyzické transformace neponechávají si nic ze specificky lidského uvnitř nich samých ani v jejich zevnější formě.

Volba transformovat se v pozitivní entitu přivádí lidské tvory do speciálního oddělení Nové školy, kde se podrobí výše uvedenému procesu a pak se připojí ke sboru andělů a pozitivních duchů souhlasně s jejich nově zvoleným údělem. Volba transformovat se v negativní entitu je daleko snazší a nevyžaduje tak rozsáhlé akomodace, protože již samou svou povahou a díky tomu, jak byli zfabrikováni, stejně mají lidští tvorové přírodní sklon být negativními. Jen několik malých úprav je zapotřebí v tomto případě provést, aby se mohli sladit s atmosférou příslušných pekel, kam hodlají vstoupit a usadit se tam. Tito lidští tvorové se průběžně připojují ke sborům ďáblů, satanášů, démonů či zlých duchů vhodných pro jejich zvolený vlastní životní styl.

Jak již bylo uvedeno v knihách „Základy lidské duchovnosti“, „Poselství z nitra“ a „Hlavní ideje Nového zjevení“, byla tato typicky lidská éra docela eliminována z mezisvěta duchů. Aby se čtenáři znovu připomnělo: Až donedávna bylo lidským tvorům povoleno z určitých důležitých duchovních důvodů usadit se v mezisvětě duchů, kde po mnoho století zvětňovali typicky lidský život, jaký vedli na planetě Nula. Dala se jim iluze, že se nacházejí ve svých dřívějších hmotných tělech a na své dřívější planetě. Jen pomocí té iluze mohl se typicky lidský život udržovat, jsa speciálně svázán s těmito dvěma podmínkami. Ale tak tomu již není. Jediným místem, kde lidský život ještě živoří (lidští tvorové věru nežijí, jen vegetují), je planeta Nula. Neexistují jiná místa, kde by se mohli nalézat lidští tvorové. Nakonec, po té, kdy služba, kterou lidští tvorové vykonávají pro všechny, déle nebude požadována, bude lidský život ve své přítomné formě a podmínkách úplně eliminován i na planetě Nula. Sama planeta Nula bude po svém vyčištění a očištění od všech zašpinění, jedů a nákaz lidského života navrácena na své originální místo ve sféře původní planety Země. Anebo podlehne sebeničivé jaderné či jakékoliv jiné katastrofě (její slunce se například stane supernovou) a její obraz i odraz zmizí z multivesmíru.

Ovšem, všechny zkušenosti lidských tvorů od okamžiku jejich fabrikace až do samého jejich konce, budou věčně zachovány v multiverzalitě povšečnosti (jezeře ohně a síry) pro věčné poučení všech sentientních entit o tom, co si nikdy nemají volit. A tímto aktem skončí historie lidstva ve vši své úplnosti na věky.

„Má-li kdo uši, aby slyšel a naslouchal, ať slyší a poslouchá, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole.“